

gumenteret for miljøansvarsforsikringer osv. Derfor passer forslaget ligesom hånd i handske til det, vi står for, så vi kan støtte forslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Der er noget, vi gør godt i vores affaldspolitik. Men der er også noget, vi gør mindre godt, og jeg kan starte med det.

Som det er blevet påpeget af ordførerne her i dag, har vi endnu ikke fået afkoblet væksten i økonomien fra væksten i affaldsmængderne. Der kan være nogle tilfældige udslag osv., men den underliggende tendens er alligevel, at når aktiviteten i samfundet stiger, stiger også affaldsmængderne.

Jeg tror, det er et fælles ønske, hos de fleste af os i hvert fald, at vi skal afkoble, at vi skal bryde det bånd mellem økonomisk udvikling på den ene side og på den anden side vækst i affaldsmængder, og det har vi et også strategisk arbejde i gang om. Jeg vedkender mig, at det problem har vi ikke løst endnu, men jeg synes, der tegner sig konturerne af en række ting, vi kan gøre meget bedre, navnlig i kraft af den produktorienterede miljøpolitik.

Så er der noget, jeg synes, vi har gjort i hvert fald rimelig godt. Vi har bevæget os i en sådan retning, at de dårligste måder at håndtere affald på bliver mindre og mindre brugt. Efter vores opfattelse, og jeg tror også efter de fleste miljøfolks opfattelse, er den dårligste anvendelse af affald deponering, altså placering på en losseplads, og det er i øvrigt en opfattelse, den danske befolkning i høj grad deler. Danskerne vil have så få lossepladser som overhovedet muligt, og de vil have, at vi sørger for, at der bliver deponeret så lidt som muligt.

Jeg synes, det i den sammenhæng er fantastisk flot, at vi er nede på 12 pct. Kun 12 pct. af Danmarks samlede affaldsmængder ender på losseplads! Der er EU-medlemslande, som vi ofte sammenligner os med, der ligger på 80-90 pct. deponeret affald, og vi er altså kommet ned på 12 pct. Derfor er lossepladsproblemet selvfølgelig mindre i Danmark, end det er i andre lande, og når dertil lægges, at vi i kraft af vores godkendelsessystem har haft rimeligt styr på både placeringen og driften af lossepladser i Danmark, er dette lovforslag rimeligt ukontroversielt, og jeg skal sige tak til ordførerne for den meget venlige modtagelse af forslaget.

Når det er sagt, synes jeg også, det er værd at understrege, at der også er forbedringer i forslaget. Der er forbedringer med hensyn til, at vi

kan få lukket nogle af de mindre hensigtsmæssige pladser, og at vi kan få en bedre drift og et bedre tilsyn med vore deponier i fremtiden, samtidig med at der også på andre områder er tale om fremskridt og noget, som absolut vil hjælpe os i Danmark.

Undervejs har danske forhandlere været meget aktive og har sat deres tydelige fingeraftryk på direktivet. Vi har prøvet at gøre det så miljømæssigt stærkt og administrativt smidigt som overhovedet muligt, og jeg synes, at vi et langt stykke ad vejen har haft en heldig hånd.

Jeg vil sige tak til Folketinget for den fine modtagelse, og jeg håber, at dette forslag kan få en rolig, men dog hurtig gang gennem udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 147:

Forslag til folketingsbeslutning om reduktion af de midler, der bevilges som projektpenge gennem fonde, tilskudsordninger og puljer m.v. i Miljø- og Energiministeriet.

Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF) og Svend Aage Fauerholdt (DF) m.fl. (Fremsat 14/3 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg tror, at der er nogle, der har haft kalenderforstyrrelser i forbindelse med udformningen af dette forslag. Det er kun få måneder siden, vi tog stilling til netop de spørgsmål i forbindelse

med arbejdet med finansloven for 2001. Det er den ene kalendermæssige forstyrrelse.

Den anden kalendermæssige forstyrrelse: Det er, som om forslagsstillerne tror, at valget til Folketinget allerede er udskrevet, selv om der jo næsten er 1 år, til vi skal have det efter valgloven. Derfor kan det virke lidt overraskende, at man nu starter med valgkampplignende forslag.

Der er to hovedelementer i dette forslag, dels et ønske om, at Folketinget skal have mere direkte indflydelse på anvendelsen af midlerne, dels et ønske om at reducere bevillingerne til at støtte projekter i Miljø- og Energiministeriet.

Men i øvrigt er det overhovedet ikke specificeret: Hvad er det for penge, hvad er det for ting, man vil reducere? Man vil skære ned, man vil bringe til ophør, men hvad det er, man vil bringe til ophør, og i hvilket omfang man vil gøre det, har man ikke ulejligt sig med at fortælle. Det kunne tænkes, at det er et lille forspil til nogle måske vanskelige overvejelser i de tre store borgerlige partier inden næste års finanslov; men hvorfor skal Folketinget inddrages i den formentlig smertefulde og bestemt ikke opløftende proces? Det kan man spørge sig selv om.

Forslagsstillerne fremstiller situationen sådan, at Folketinget ikke har nogen indflydelse på, hvordan tilskudsmidler på miljø- og energiområdet bliver anvendt. Det er heldigvis langtfra tilfældet. Folketinget fastlægger årligt på finansloven og Bevillingsnævnet på hovedkontoniveau, og alene inden for Miljø- og Energiministeriets område er der over 70 forskellige hovedkonti.

Langt de fleste tilskudsordninger i Miljø- og Energiministeriet bygger på en lov, som er vedtaget i Folketinget og indeholder nærmere regler for anvendelsen af midlerne. Store projekter på naturforvaltningsområdet og miljøbistandsområdet skal forelægges for Finansudvalget, inden de iværksættes, og Rigsrevisionen gennemgår regelmæssigt de forskellige tilskudsordninger under Miljø- og Energiministeriet. Senest er bl.a. Den Grønne Fond blevet gennemgået, uden at det gav Rigsrevisionen anledning til at komme med bemærkninger til Den Grønne Fond.

Forslagsstillerne giver udtryk for, at bevillingsniveauet på tilskudsordningerne inden for Miljø- og Energiministeriet er for højt. Jamen vær dog ærlige og sig, hvad det er, man ikke kan lide, og hvad det er, vi gør for meget ved. Er det den produktorienterede miljøpolitik? Er det bistand til Central- og Østeuropa, som vi i dag fej-

rer 10-året for, som er det mest fremgangsrige og perspektivrige, kongeriget har lavet, og som i øvrigt blev startet under den tidligere regering, og som har ført til 1.200 for næsten alles vedkommende vellykkede projekter? Er det dét? Er det Den Grønne Fond? Hvad er man imod?

Jeg er bestemt ikke enig i de tre borgerlige partiers valgoplæg på dette område, for de forskellige tilskudsordninger har til formål at understøtte Danmarks miljø- og energipolitik. En væsentlig reduktion af midlerne vil svække mulighederne for at nå vore målsætninger på de områder, og det er vi selvfølgelig imod. Ligesom den øvrige befolkning er vi ikke tilhængere af at svække profilen på miljøområdet. Vi er tilhængere af at styrke den, men hvis de tre store borgerlige partiers alternativ til den nuværende regering er en svækket miljø- og energipolitik, er det selvfølgelig et godt forslag.

Hvis det er en mindre indsats for naturen og en mindre indsats for miljøet, man er optaget af, og hvis man ønsker mindre internationalt engagement, mindre samarbejde med den private sektor og mindre samarbejde om forsknings- og udviklingsområder, kan man i forbindelse med finansloven stille konkrete forslag, hvor man velunderbygget, konto for konto, understreger, hvad det er, man vil skære ned på, og hvor det er, man mener, at vi i Danmark gør for meget for det miljømæssige område. Det er dét, man skal gøre.

I 2001 administrerer Miljø- og Energiministeriet en samlet tilskudsramme på 3 mia. kr. Heraf anvendes knap 1 mia. kr. til løvbundne tilskud, f.eks. elproduktionstilskuddet samt tilskud til dækning af CO₂-afgift i visse virksomheder. 1,2 mia. kr. anvendes til international bistand, og de resterende 1,1 mia. kr. anvendes til de forskellige miljø- og energipolitiske tilskudsordninger i Danmark.

Der er ikke – sådan som forslagsstillerne hævder, helt i strid med kendsgerningerne og sandheden – noget generelt afløbsproblem for tilskudsordningerne i Miljø- og Energiministeriet. Der er for to konkrete ordninger, nemlig energibesparelser i erhvervsvirksomheder og vådområder i forbindelse med Vandmiljøplan II, afløbsproblemer i 2000. Men vi sidder jo og forhandler om vandmiljøplanen i øjeblikket og er enige om, hvordan vi skal bruge pengene, så det kan ikke være på det område. Tværtimod har i hvert fald to af de tre store borgerlige partier været af den opfattelse, at der skulle sættes endnu flere penge af end dem, der sættes af på nu-

værende tidspunkt. Det går altså i den stik modsatte retning af det, der her lægges op til.

Den anden ordning er tilbageførsel af penge til erhvervslivet for CO₂-midlerne, og jeg går ikke ud fra, at man vil snyde virksomhederne for de penge. Men det er de to eneste områder, hvor der konkret i 2000 har været afløbsproblemer. Der har været gode, saglige grunde til det på begge områder, og to af de forslagsstillende partier har selv været med til at presse på for, at der skulle yderligere midler til. Så hvis man er ude på at vildlede befolkningen, tror jeg, det er klogt, at man prøver at starte med ikke at snyde sig selv.

Vi har mange alvorlige udfordringer på miljø- og energiområdet, og vi har da heldigvis et godt samarbejde her i Folketinget, selv om det selvfølgelig er rigtigt at måtte konstatere, at der mellem de tre store borgerlige partier og regeringspartierne og de partier, vi normalt samarbejder med, er en afgørende forskel. Alligevel har vi et godt samarbejde på en række områder, heldigvis for det.

Men vi har så sandelig også nogle meget store udfordringer foran os. Jeg kan bare nævne klimaspørgsmålet, kemikalierne og vandmiljøet. Det ville klæde Venstre og De Konservative, som i hvert fald offentligt siger, at de er optaget af vandmiljøet, af kemikalier, af klima osv., optaget af disse udfordringer, at man samlede sig om at være med til at løse disse problemer i stedet for en generelt formuleret kritik, der efterlader det, jeg er nødt til at sige ikkepositive indtryk; at man i virkeligheden er imod den aktive miljø- og naturpolitik, vi har ført i Danmark i de sidste årtier. Det er et sporskifte, det er et skifte fra en aktiv, for ikke at bruge et af disse tidens frygtelige udtryk, proaktiv miljøpolitik til at være halehæng til det, vi er nødt til at gøre af hensyn til det internationale samarbejde, som vi er enige om at være med i. Hvis det er det, der er formålet, skal man sige det tydeligt.

Normalt vil man jo altid, hvis folk har haft ulejlighed med at udarbejde et forslag – den kan ikke have været stor i dette tilfælde – sige tak for den indsats, de har ydet. Men jeg er nødt til at sige, at kvaliteten af dette forslag er simpelt hen for ringe, selv for en valgkamp på et lavt niveau.

Niels Bloch Jespersen (S):

Med dette beslutningsforslag ønsker Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti en væsentlig beskæring på miljøområdet uafhængig af og på tværs af eksisterende lovgivning og politiske af-

taler, herunder af midler, der er bundet til at blive tilbageført til erhvervslivet. Sådan må man forstå det, for der er jo ingen nærmere uddybning.

Det er jo noget af en politisk markering. Hvor er Venstres grønne fernis blevet af? Det var altså kun på skrømlen, når Venstre gang på gang her i Folketingssalen har forsøgt at give indtryk af, at Venstre er et miljøvenligt og grønt parti.

Hvad er der blevet af Venstres og De Konservatives årelange taler om at styrke det internationale miljøsamarbejde i EU? For mange af de projekter og puljemidler, man i dag går til angreb på, er jo netop afsat ofte i brede politiske forlig for at fremme realiseringen af den fælles miljøpolitik i Europa.

Jeg kan se, at forslagsstillerne påstår, at der har været såkaldte afløbsproblemer, dvs. problemer med at få brugt de bevilgede midler. Men det er jo, som miljø- og energiministeren netop har redegjort for, ikke korrekt.

Selv om der har været for få ansøgninger til nogle af energimidlerne, betyder det jo ikke, at der ikke er behov for nyudvikling og omlægning af energiområdet, bl.a. fordi Danmark er fuldt og helt indstillet på at leve op til Kyotoaftalen. Det troede jeg i øvrigt også, at Venstre og De Konservative var, eller hvad?

For selv om det går ret godt med reduktion af CO₂-udslippet her i landet, så er der langt til målet. De afsatte penge skal nok finde fornuftig anvendelse.

Desværre løfter forslagsstillerne ikke sløret for, hvilke konti det er, at man ønsker, der skal gennemføres de betydelige reduktioner på, som man nævner. Er det på kontoen til overvågning og forebyggelse af forurening med pesticider af små vandforsyninger, eller er det de afsatte midler til forskning vedrørende pesticiders effekt på sundhed?

Er det midlerne vedrørende jordforurening? Er det lokalt arbejde med grønne guider? Er det Den Grønne Fond, eller er det programmet for renere produkter? Hvad med den internationale miljøbistand til Østeuropa? Skal den også rammes?

Finder forslagsstillerne, at der ryddes for meget op i det tidligere miljøløseri i vores nabolande mod Øst? Er det midlerne, der er afsat til støtte til forureningstruede vandindvindinger og økologisk omstilling? Jeg spørger bare.

Jeg synes faktisk, at forslagsstillerne skylder dette høje Ting og ikke mindst den befolkning, der bekymrer sig om de stigende miljøproble-

mer her i landet og mange andre steder på kloden, at præcisere lidt nærmere, på hvilket område af Miljø- og Energiministeriets budget man mener, at der er overflod.

Af bemærkningerne til beslutningsforslaget fremgår det, at provenuet fra de af forslagsstillerne ønskede betydelige besparelser skal fjernes helt fra miljø- og energiområdet og anvendes til helt andre formål, end de er bevilget til. Jamen hvad er meningen?

Ønsker forslagsstillerne her nogle få måneder inde i finansåret, at Folketinget skal revidere finansloven? Det er hovedløs politik.

Måske er det, som miljø- og energiministeren nævnte, en forkert timing af valgkampen. Der er lang tid til valgkampen. Regeringen er i arbejdstøjet. Der skal måske først være valg om ¾ år eller længere.

Det minder mest af alt om et forsøg på at producere matadorpenge til at finansiere luftkasteller i en kommende valgkamp. Men det er dårligt timet.

I Socialdemokratiet er vi løbende parate til at se på, om det er muligt at effektivisere og mere præcist målrette forvaltningen af forsøgspuljer og tilskudsordninger. Men det skal ske med overholdelse af indgåede politiske aftaler og mål. Det er netop disse grundprincipper, det foreliggende beslutningsforslag bryder kraftigt med.

Socialdemokratiet kan således ikke på det foreliggende grundlag støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne sige til den socialdemokratiske ordfører, at hvis man skulle tage efter temperaturen her, så må der snart komme valg, for jeg kan forstå, at miljø- og energiministeren taler om valg, og hr. Bloch Jespersen taler om valg. Alle her fra den socialdemokratiske side taler om valg, og jeg kan jo ikke vide, hvad der optager de socialdemokratiske gruppemøder. Men jeg vil sige, at det her er jo fremsat længe før, det begyndte at se ud sådan, at de forskellige folketingspolitikere i Socialdemokratiet taler om valg.

Men jeg vil bare spørge hr. Niels Bloch Jespersen, når han nu siger, at man gerne vil være med til at gå ind og kigge på de her fonde og puljer: Hvordan skal det så lige forstås?

For hvis man ellers har læst beslutningsforslaget – og langt er det jo ikke, så man kunne måske forestille sig, man havde taget alle sætningerne med – så står der jo sådan set noget meget

præcist om de midler, som i øvrigt blev omtalt omkring den 6. december 2000 ved et samråd, jeg selv havde indkaldt miljøministeren til. Der var det jo helt tydeligt i de opgørelser, vi fik, at her var midler tilovers.

Det kan så være, det kun er det ene år, det er jo fint nok, men hvordan skulle man forstå det, hr. Niels Bloch Jespersen sagde, at man gerne ville med ind og kigge på det?

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

For det første må jeg ligesom konstatere, at det ikke er regeringen, der har lagt idé til dette beslutningsforslag, som jo er helt usædvanligt og utraditionelt, idet det faktisk er indholdsløst og kun peger på nedskæringer på et – i hvert fald for regeringen, men så forstår jeg åbenbart ikke for Venstre og de andre forslagsstillere – meget vigtigt politisk område.

Med hensyn til, hvad Socialdemokratiet godt vil være med til, ja, så vil vi altid være med til at gøre tingene bedre, og det er jo muligt under udvalgsarbejdet at stille spørgsmål om, hvordan man kan gøre tingene bedre.

Når det ligner en valgkamp, er det jo, fordi der er masser af signaler, som krones med dette hovedløse beslutningsforslag fra Venstre. Der er f.eks. fru Ester Larsen fra Venstre, som har skrevet et større indlæg i Jyllands-Posten, som putter disse penge direkte over i sundhedssektoren.

Jeg mener, det kan være fornuftigt at putte penge i sundhedssektoren, men at tage dem fra miljøsektoren, det er at rette bager for smed.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Til hr. Niels Bloch Jespersen: Fordi fru Ester Larsen begynder at skrive artikler og sådan noget, må Socialdemokratiet ikke gå i panik.

Altså, det vil jo fortsætte det her, det er, som om Socialdemokratiet er dybt rystet over, at der nu kan ske noget. Jeg vil også nok sige, at hvis jeg havde lagt ryg til det, regeringen har lavet de år, den har siddet ved magten, ville jeg da også begynde at få det dårligt, men nu skal man jo ikke begynde at flytte det ned til hvert eneste forslag, vi diskuterer.

Det her drejer sig sådan set bare om ca. 300 mio. kr. Vi får oplyst i et samråd, at det er nogle penge, som miljøministeren måtte aflevere til finansministeren. Det er der vel ikke så meget huspokus i, og så siger vi blot: Det tyder på, man har afløst problemet. Det tyder på, man har for

mange midler, og så kan der være andre år, hvor man skal have flere midler. Men her trænger der da til en god forklaring i stedet for store taler om, at nu kommer der valg osv. Det var sådan set bare det, jeg spurgte om.

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Jeg kan da være enig med hr. Hans Christian Schmidt i, at her den sidste mødedag før påske kan det opfattes som lidt spild af tid at drøfte et beslutningsforslag, som er totalt tomt, så jeg har ikke flere bemærkninger.

(Kort bemærkning)

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil godt minde hr. Niels Bloch Jespersen om, at den sidste mødedag altså er i morgen, men nogle går jo hurtigt ..., men altså, jeg vil bare sige, at når man holder en tale fra starten, som hr. Niels Bloch Jespersen gør om, at der overhovedet ikke er midler, og vi vil spare, og vi vil det ene, og vi vil det andet, så synes jeg, man skylder at forklare, om det er forkert, at vi har sagt det om de 300 mio. kr., og hvordan kommer hr. Niels Bloch Jespersen til at tale om Øststøtten, og det er nok noget med drikkevand og alt muligt andet. Jeg synes, det ligner sådan panik før lukketid.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og så er det fru Eva Møller som ordfører.

Eva Møller (KF):

Da mit partis ordfører, fru Henriette Kjær, er forhindret i at være til stede, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne fremføre følgende:

Vi synes i Det Konservative Folkeparti, at offentlige midler skal forvaltes forsvarligt. De skal bruges aktivt og fornuftigt i forhold til de problemer, vi står over for og gerne vil løse.

Derfor undrer det os, at der i Miljø- og Energi ministeriet står en masse ubrugte midler hen på diverse konti, der knytter sig til forskellige fonde, tilskudsordninger og puljer, hvor der kan ydes støtte til forskellige projekter.

Vi synes, det er uholdbart, at midlerne står passivt hen, når der er andre steder i de offentlige budgetter, hvor de kunne bruges aktivt og komme mange mennesker til gavn.

Således kunne man f.eks. i Jyllands-Posten læse om, hvordan diverse konti har det, man i ministeriet kalder afløbsproblemer. Det betyder, at der ikke er nogen, der søger om at få andel i

disse midler, og derfor står pengene altså bare passivt på kontoen. Det er helt uhørt efter vor mening.

Hvis vi tager Vandfonden, har den tydeligvis været udsat for de såkaldte afløbsproblemer. Der stod omkring 100 mio. kr., og ministeriet spurgte derfor også på et tidspunkt Finansudvalget, om man ikke kunne få lov til at bruge 48 mio. kr. på noget andet.

Disse penge er så gået til gennemførelsen af »Pesticidhandlingsplan II«. Det er sikkert et ganske udmærket formål, men problemet er jo, at vi her taler om ret mange penge, som uden debat i Folketinget eller i offentligheden i øvrigt bruges efter ministeriets forgodtbefindende. Det kan vi ikke acceptere, og derfor er vi medforslagsstillere til dette beslutningsforslag.

Vi ønsker at reducere de midler, der bevilges til alle disse fonde og puljer, og vi ønsker desuden, at det skal være klarere for Folketinget, hvordan midlerne anvendes, så det er i overensstemmelse med det oprindelige formål.

Det bør ikke være således, at en lille snæver kreds af forligspartier blot kan sige o.k. til den ændrede anvendelse af pengene efter et telefonopkald fra ministeriet.

Det er heller ikke godt nok, at det efterfølgende stemmes igennem i Finansudvalget, da der ikke her sidder fagordførere, og at debatten om det rigtige eller forkerte i en ændret anvendelse derfor ikke bliver diskuteret grundigt nok.

Så der er behov for en revision af alle disse puljeordninger, så det bliver mere gennemskueligt, hvad pengene går til, og så man sikrer sig, at der faktisk er ansøgere til projekterne, så vi ikke blot lader dem stå passivt på en konto, og der kan de bare stå og stå og stå.

Jørn Jespersen (SF):

Nu var den konservative ordfører ikke rigtig ordfører, men vikar, og derfor undlader jeg at stille alle de mange spørgsmål, som jeg efterhånden i stigende omfang har lyst til at få et svar på fra forslagsstillerne.

Jeg synes, der er grund til at sige tak til forslagsstillerne, det er jo det, der i nogle skrækhistorier bliver nævnt som den kommende borgerlige regering, der her i fællesskab har fremsat et forslag. Det er Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, og derfor er det selvfølgelig også rart at få illustreret, hvad vi har i vente på miljøområdet, hvis det skulle gå så galt.

Det er meget nyttigt at få det belyst, så har vælgerne også et klart indtryk af, hvad man må-

ske kan regne med på hele det grønne område. Og det kan måske være medvirkende til, at det ikke går så galt, når det kommer til stykket.

Der er tale om forslag om at skære ned på de forskellige tilskudsordninger, der er i Miljøministeriet. Men det, der jo er helt karakteristisk for forslaget, er, at vi intet får at vide om, på hvilken måde man vil skære ned, hvor meget man vil skære ned, og hvad det er for ordninger, der skal rammes.

Kunne man ikke som minimum af anstændighed på et tidspunkt undervejs i den her debat få løftet bare en lille bitte smule af sløret for, hvad det er, forslagsstillerne egentlig har tænkt sig?

Det er vel ikke for meget forlangt, at tre store partier, som fremsætter et beslutningsforslag, er i stand til om ikke i selve forslaget – for det er de jo øjensynlig ikke – så dog undervejs i debatten at fortælle, hvad det er, de har forestillet sig.

Så jeg vil altså gerne have helt konkrete svar på, hvor meget det er, der skal skæres ned på det grønne område, på miljøområdet? Det er ud af en samlet ramme på ca. 1 mia. kr., det ved vi, og det oplyser forslagsstillerne også.

Er det 300 mio. kr., er det 500 mio. kr., er det 800 mio. kr.? Hvor stor en del af pengene her er det, der skal skæres ned?

Og vi mangler altså også et svar på, hvad det er for ordninger, der skal rammes? Venstres ordfører har i et kort indlæg sagt, at han vidste ikke, hvorfor man begyndte at snakke om Øststøtte, jordforurening eller drikkevand.

Ja, det er da helt indlysende, at det gør man, fordi forslagsstillerne overhovedet ikke selv har gjort sig den ulempe at fortælle, hvad deres forslag går ud på. Så er det da oplagt, at der er andre, der bliver nødt til at spørge, hvad det er for områder, de har kig på. Det synes jeg da ikke, der er nogen grund til at blive særlig irriteret over. Det er os andre, der har grund til at være irriteret over, at de fremsætter et forslag af den her karakter uden overhovedet at gide skrive, hvad det indeholder.

Så kan vi få et svar på, hvad det er for områder, ordninger, der skal rammes med hvor meget?

Så bliver der talt om afløbsproblemer. Det er rigtigt, det har der været holdt et samråd om i slutningen af sidste år. Men hvis repræsentanter for de tre partier havde deltaget i drøftelsen her og hørt efter, hvad det var, der blev sagt, så viste det sig jo netop, at Jyllands-Postens artikel, som det hele åbenbart baserer sig på, ikke var rigtigt.

Der var ikke tale om generelle afløbsproblemer. Der var tale om, at man på nogle ordninger disponerer midlerne ligeligt over en årrække, og at man får en anderledes udbetalingsprofil, fordi ordninger selvfølgelig er et stykke tid om at komme i gang, og derfor udbetaler man lidt færre midler det første år og flere midler de efterfølgende år.

Det er med velberåd hu, at det er sådan, fordi man selvfølgelig ikke skal udbetale, før de gode projekter er der, før man har sikkerhed for, at pengene bliver brugt på en fornuftig måde.

Jeg troede netop, at noget af det, Venstre lagde vægt på, var, at man skulle have miljø for pengene, bl.a. ved at have sikkerhed for, at der er en ordentlig kvalitetskontrol, når der bliver søgt om det. Men nu kan det altså vendes om og bruges på den modsatte måde, sådan at hvis pengene ikke bare bliver udbetalt med det samme, så er det, fordi der slet ikke er et behov, og så er der afløbsproblemer.

Jeg forstår nu også, at Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti har den opfattelse, at der ikke skal laves forskellige puljer og tilskudsordninger, hvor vi kan få en kappestrid om, hvem der kan komme med de bedste projekter og dermed tiltrække midler.

Nu er det Folketinget, der ned i detaljen skal sidde og beslutte, hvordan alle midlerne skal bruges. Det vil altså sige, at det slogan, som man tit markedsfører sig under, nemlig »mest miljø for pengene«, lad os undersøge, hvad der er af projekter, og hvad der giver mest i forhold til de penge, som det koster, det princip har man nu forladt, og nu skal Folketinget sidde på forhånd og definere, hvilke projekter der skal sættes i gang, for det mener man, at vi her har bedst styr på.

Der er ikke meget sammenhæng i den linje, der bliver lagt frem fra Venstre. Det ene øjeblik er det mest miljø for pengene, og det næste øjeblik, når det er opportunt, er det bare Folketinget, der skal sidde i detaljer og bestemme det hele, og så skal der ikke være nogen mangfoldighed og kappestrid mellem de forskellige projekter, så duer det ikke.

Alt i alt må jeg sige, at jeg synes, det har været nyttigt at få forslaget, fordi det viser, hvad vi har i vente, men det ville være almindelig anstændighed og hæderlighed, at man på et tidspunkt oplyste, hvad der er det reelle indhold i forslaget.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg skal kort sige, at da vores ordfører på området ikke kan være til stede, vil jeg komme med et par korte bemærkninger.

Jeg har bemærket, at man siger, at forslaget er indholdsløst. Jamen jeg synes da, at jeg nogle gange fra regeringen ser lige så mange forslag, som på mig virker indholdsløse, så det kan jeg nu ikke forstå at man lige drager frem.

Der har også været talt meget om, hvordan man kunne se, om der blev valg, om man kunne se det på, hvor mange artikler der er blevet skrevet i forskellige aviser. Jeg kan sige, at jeg flyver meget på ruten Karup-København, og der har jeg set, at statsministeren tager flere gange over til sin valgkreds, end han plejer at gøre. Skulle det så også være et tegn på, at der nu snart kommer valg? Jeg tror det næppe.

Men forslagsstillerne ønsker, at Folketinget får større indflydelse på, hvad midlerne inden for Miljø- og Energiministeriets budget bliver brugt til. Der er ca. en tredjedel af midlerne, som bliver anvendt på miljøområdet i Danmark, der bevilges som en ramme, hvorfra der kan søges til projekter. Det er jo sådan det, som det meste i forslaget går ud på.

Når der så har været talt lidt om et afløbsproblem, altså nogle penge, man har liggende – så vidt jeg er orienteret, er det omkring 300 mio. kr., man har liggende her – så er det vel meget naturligt, at man, hvis man har 300 mio. kr. i overskud, så bruger dem på nogle andre ting.

Det har så også været nævnt, at man gerne ville have noget mere konkret at vide omkring forslaget. Det er jo med det her beslutningsforslag, som det er med så mange andre beslutningsforslag, at ordføreren for forslagsstillerne til sidst redegør for, hvordan det nøjagtig er, man vil her, og det kommer inden så længe.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det fru Vibeke Peschardt. Så, kan vi få lidt ro!

Vibeke Peschardt (RV):

Ja, nu er der jo en ganske bestemt politisk kultur i dette Folketing. Og det handler jo bl.a. om, at når man indgår aftaler f.eks. i en finanslov, så hænder det jo også en gang imellem, at der bliver sat penge af til nogle bestemte formål, som de forligspartier, der indgår den pågældende finanslov eller i øvrigt andre forlig, herunder også forlig på miljøområdet, får sat nogle penge af til. Og så er det vel egentlig ganske naturligt, at de

pågældende partier i den periode, den cigarkasse nu eksisterer, også er med til at bestemme, hvordan de midler skal deles ud. Det er den ene del af det.

Den næste del af det er, at selvfølgelig skal Folketinget ikke på nogen måde være en administrativ instans. Der bliver udstukket nogle retningslinjer i en aftale, og derefter må administrationen, og det vil så i det her tilfælde sige Miljøministeriet, rette sig, og det gør den normalt også.

Spørgsmålet om afløbsproblemer er jo blevet belyst flere gange, og det er jo ikke reelt. Jeg vil derfor gerne spørge forslagsstillerne, hvad det i grunden er, de mener med afløbsproblemer.

Jeg kan mindes én sag, hvor der virkelig var og er afløbsproblemer, og det er jo de penge, der ganske vist er sat af via Fødevarerministeriet til Vandmiljøplan II's sag om de våde engé. Der er de ikke blevet brugt. Næ, det er fuldstændig rigtigt, fordi man ikke fra landbrugets side, der skulle have de her penge, var enig i, at beløbene var for små.

Jeg vil gerne spørge forslagsstillerne: Jamen hvordan skulle man have ageret? Skulle man have lagt den sag frem i Folketinget til almindelig drøftelse og så have sagt, at nu hæver vi bare beløbene, når vi ved, hvor stor rammen er? Dette være bare et spørgsmål.

Jeg skal hilse fra Enhedslisten og sige, at ordføreren ikke kan være til stede, og at de afviser forslaget, på samme måde som vi selv gør det, og så vil jeg til allersidst, nej, jeg vil ikke sige mere. Tak.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, jeg skal måske begynde med at sige, at vi ikke er medforslagsstillere. Det kan jeg forstå at der er nogle ordførere der tror vi er, men det er vi jo kun til de gode forslag. Det kan man rigtig bedømme dem på. Undskyld.

Vi er ikke medforslagsstillere her, for nok synes vi, det kan være lidt for meget, vi er ikke så vilde med de der cigarkasser, som ministeren administrerer, men på den anden side synes vi, det er lidt for uklart, hvad det er, man har kig på her.

Jeg ved ikke rigtig, hvad det er for nogle penge, man mener, der ikke bliver brugt. Andre ordførere har jo været oppe at kommentere, hvorfor de ikke er brugt og er blevet overført til Finansministeriet. Jamen det var dog værre, hvis de var blevet brugt på en uhensigtsmæssig måde, og endelig har jeg da lidt tillid til, at Rigsrevisio-

nen holder øje med, at pengene bliver brugt på den rigtige måde. Men det er klart, at når man har de der puljer og fonde, så er der jo meget politik i at administrere dem, og det er det, vi kan være lidt bekymrede for.

Vi kan også godt være politisk uenige i, at der er så rummelige midler til så mange ting; det er jeg stærkt kritisk over for. Der er også nogle midler til nogle formål, som jeg slet ikke bryder mig om, men det har der jo været et politisk flertal for, og så er det jo o.k., at man er uenig i dét.

Så synes jeg i øvrigt, at det er et lidt uambitiøst forslag af folk her, der regner med at sidde på regeringsmagten i løbet af et års tid. Jeg har ikke kendt regeringer af nogen som helst farve, der ikke syntes, at det er skønt at have nogle midler at sidde og føre politik med, når man kommer til at sidde på magten. Og der synes jeg sådan set egentlig, det er lidt uambitiøst, at man så prøver at få midlerne fjernet, inden man kommer. Men det må man vel have overvejet, vil jeg tro, ellers er det i hvert fald kortsigtet og populistisk, og det vil jeg selvfølgelig ikke have forslagsstillerne mistænkt for at være.

Vi kan altså ikke støtte forslaget her, og jeg skal hilse fra CD's ordfører og sige, at deres indstilling er lige sådan.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Hans Christian Schmidt.

Hans Christian Schmidt (V):

Det er jo i hvert fald helt tydeligt en sag, der virkelig har irriteret regeringen og dens forligspartier. Der er jo åbenbart nogle, som virkelig føler, at her er nogle gået dem for nær. Nu havde vi måske nok på fornemmelsen, at det ville gå sådan, for det er jo ikke noget nyt foretagende, det her. De her forhold har jo i medium efter medium været beskrevet, der har været beskrevet afløbsproblemer, puljer osv.

Derfor gjorde vi jo også det, og det har man jo kunnet se, hvis man læser beslutningsforslaget, at vi – eller jeg – indkaldte ministeren til et samråd den 6. december 2000. Og jeg vil gerne sige, at forslaget jo er fremsat efter denne tid, så hvis der er noget med nogle tidstabeller, som miljø- og energiministeren har problemer med, så vil det kunne klares meget nemt. Hvis man går tilbage og kigger lidt i protokoller og ser, hvornår de forskellige møder har været afholdt, så er der en fin kronologisk rækkefølge.

På det møde den 6. december 2000 spurgte vi jo meget om, hvilke puljer der havde de her afløbsproblemer. Vi spurgte meget, hvilke penge der var, hvor mange der var, og det, vi jo klart kunne konstatere, var – og vi er i øvrigt aldrig blevet modsagt, det ville også være uklogt, fordi det jo er tal, som blev runddelt – at det beløb, som blev ført tilbage til Finansministeriet ved årsskiftet, ligger lige omkring de her 300 mio. kr.

Jeg forstår, at hr. Ole M. Nielsen siger, at det dog er bedre, at de er ført tilbage til Finansministeriet, end at de bliver brugt. Ja, hvis man går ind og kigger på, hvor store beløb der er blevet tilført Miljøministeriet, så vil man jo se, at det er et meget højt procenttal i sammenligning med visse andre områder. Og der er det bare, vi vil sige: Jamen jeg tror da, det også er regeringens synspunkt, at det selvfølgelig må være sådan, at hvis der er afsat for mange midler på nogle konti, som ikke forbruger dem, jamen så lad dog i de år, det sker, de penge gøre nytte et andet sted.

Derfor er det altså svært at forstå sådan helt overordnet, at både miljø- og energiministeren, den socialdemokratiske ordfører, SF's ordfører, De Radikales ordfører og sådan set også Kristeligt Folkepartis ordfører kan sige, at det er helt uambitiøst. Jamen jeg vil sige: At det skulle være uambitiøst at tage pengene fra puljer, som ikke kan finde deres anvendelse, og fjerne dem, det forstår jeg ingenting af. Jeg synes da, det er en ambitiøs plan at gå ud og sige: Vi vil ikke have de puljer stående til formål, som der end ikke kan findes anvendelse for.

Jeg har altså svært ved at forstå, at man kan hidse sig så meget op over det, medmindre man føler sig helt igennem ramt af det her.

Jeg kunne godt begynde at citere, hvordan de bestyrelser er sammensat, og hvilken formand der er hist og her. Det kunne være fristende, men det er jo en regerings ret at udpege de folk, der skal sidde som formænd for Den Grønne Fond og Den Grønne Jobpulje. Det må en regering godt.

Det, vi koncentrerer os om, er, at vi synes, det er ret spændende, hvis vi kan få at vide med hensyn til de 300 mio. kr., om man har gjort sig nogle erfaringer med de puljer, der tilsammen udgør 1 mia. kr. Og hvis man har 1 mia. kr. på nogle puljer, og 300 mio. kr. af dem ikke finder anvendelse, fordi de føres tilbage til Finansministeriet, så er det helt i orden og legitimt at få et serviceeftersyn.

Jeg vil godt sige tak for de bemærkninger, der er faldet her. Jeg synes ikke, der var meget, der

bar hen imod, at vi kan lave et forlig om det, men det får vi at se i udvalget.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

En ting er, at forslagsstillerne øjensynlig enten ikke har forstået situationen omkring de forskellige bevillinger og den måde, som de fungerer på, med tilsagn og udbetalinger, og hvordan det figurerer i statistikkerne, at man ikke er klar over, at der går et stykke tid, fra der er givet tilsagn, til der er udbetalt, og at det derfor også har betydning for, at der godt kan stå penge ved et årsskifte, som så overføres til senere.

Enten har man simpelt hen ikke forstået det, eller også er der tale om, at man bevidst vildleder og bliver ved med at vildlede, at man bygger på en fejlagtig artikel i Jyllands-Posten, og at man er fuldstændig ligeglad med, at den er fejlagtig, men bare siger: Den passer meget fint ind i et formål, vi har, ergo bliver vi ved med at fremføre forkerte synspunkter. Det går nok, for der er ingen, der helt har styr på det her.

Det er, hvad dét er. En anden ting er, at vi på trods af meget præcise spørgsmål ikke kan få at vide, hvad meningen med forslaget egentlig er. Hvor meget er det, forslagsstillerne gerne vil spare?

Der har været nævnt et beløb på 300 mio. kr., som er helt forkert fremstillet. Det er ikke bare penge, der står der og er ført tilbage. Men er det rigtigt: Er det 300 mio. kr., man fra de tre forslagspartiers side vil spare på miljøområdet? Og hvor er det, det skal ramme: Er det Den Grønne Jobpulje? Er det ren teknologi? Er det Øststøtten? Er det støtte til miljøarbejdet i fattige udviklingslande? Hvor er det, man vil tage pengene fra helt konkret?

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Ja, hr. Hans Christian Schmidt må undskylde, men det her er et slag i bolledejen, og som der stod på min klaverlærers væg i strapudemaj: »Hellere ramme ved siden af end slet ikke ramme.« Det er jo en lidt besynderlig teknik at forhandle politik på.

Jeg stillede hr. Hans Christian Schmidt en række spørgsmål om, hvorvidt en række af kontiene på Miljøministeriets område var omfattet af besparelser. Nu prøver jeg at stille det omvendte spørgsmål: Er der nogen af Miljøministeriets pulje- og projektpengekonti, som ikke skal omfattes af de besparelser, man ønsker?

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Kun for god ordens skyld: Der er selvfølgelig ikke flyttet 300 mio. kr. fra Miljø- og Energiministeriet over til Finansministeriet.

De beløb, der, når man inddrager udisponerede tilsagn – det gør man jo fuldstændig regelmæssigt – er omfattet af love eller aftalemæssige begrænsninger, vil selvfølgelig blive anvendt det følgende år, f.eks. tilbageførsel af midlerne til industrien.

Det beløb, der i alt er blevet flyttet fra Miljø- og Energiministeriet til Finansministeriet, og som altså ikke vender tilbage, er nogle ganske få millioner, færre end 10 mio. kr. Det er altså det ringeste stykke detektivarbejde. En ting er, at forslaget ingenting siger om, hvad forslagsstillerne vil, men forslagsstillerne har altså heller ikke gidet at bruge den vidtstrakte service, vores ministerium yder over for ethvert politisk parti herinde med henblik på at opklare sagerne, til at sætte sig ind i det, før man har fremsat forslaget.

Hele den tankegang, som hr. Schmidt så veltalende gør sig til talsmand for her, savner ethvert faktisk grundlag. Den virkelighed, han vil lave om på, eksisterer ikke.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil da gerne sige til miljø- og energiministeren, at det kan da meget vel være. Vores beslutningsforslag bygger på de oplysninger, vi fik i samrådet, og jeg kan jo ikke svare for, hvordan man kan bruge dem eller ikke bruge dem.

Jeg vil bare gøre miljø- og energiministeren opmærksom på, at i det samråd, vi havde, tilkendegav miljø- og energiministeren, at der den 1. januar ville blive overført de midler, lige omkring 300 mio. kr., til Finansministeriet, fordi man nu anvendte en ny måde at gøre det op på, således at man kunne se, at nu var der 300 mio. kr. her, som man ikke længere fik brug for, men at man havde en anden konto, som jeg i øvrigt også har her, som hed »Tilsagn 2000«. Går man ind og kigger på »Opsparet«, så er det 1,6 »Tilsagn 2000«: 270 mio.

Altså det kan godt være, at man tror, retorik kan gøre det ved, at man står og siger, at jeg ikke ved noget om, hvad tal er, men jeg har nu rent faktisk taget dem med mig, for det er lidt nemmere, så kan man bedre styre tallene.

Derfor vil jeg bare sige: Vi er ret fast i kødet på, at de oplysninger, vi fik, står til troende, og jeg vil da føle det meget interessant, hvis ikke

det er tilfældet. Det skal vi hurtigt få undersøgt i Miljø- og Planlægningsudvalget. Det vil jeg da sige. Så vi kan da annoncere allerede her i dag, at vi ses i Miljø- og Planlægningsudvalget til fornyet samråd nøjagtig om de grønne puljer en gang til.

Jeg vil da bare sige, at hvis det er sådan, at det ikke er de tal, som vi står her med, og som i øvrigt blev runddelt, vi skal bruge, så vil jeg da gerne have at vide, hvad det så er for tal, vi skal bruge hertil. Jeg er stadig væk af den opfattelse, at de selvfølgelig står til troende.

Og så vil jeg gerne sige til hr. Niels Bloch Jespersen: Altså medens 1 mia. kr. bruges på forskellige slags grønne puljer, så føler hr. Niels Bloch Jespersen det mere interessant at fortælle os, hvad der står på klaverlærerens pude osv.

Det siger måske en del om, at det er lidt svært at få nogen til at tage det her alvorligt, men der vil komme en tid, hvor man gør det, og jeg vil sige til hr. Ole M. Nielsen, som jo ikke har bedt om ordet igen, at vi synes, det er godt at fjerne puljerne inden. Så er der ingen, der kan klandre os for, at det vil vi først gøre, når en borgerlig regering kommer til. Vi deler i øvrigt troen på, at det vil ske.

Til hr. Jørn Jespersen vil jeg sige: Hvis hr. Jørn Jespersen tror, at han i dag, på baggrund af et materiale, hvor vi er blevet opmærksom på, at der er et overskud af likvid kapital, som vi synes skulle have været investeret på en anden måde, når vi har afløbsproblemer, så kan sige, at det er jo projekter, der tager lidt tid at få kørt i gang osv., og at vi så bagefter skal svare på, hvor man præcist i de forskellige puljer skal finde dem, tager han helt fejl. Det skal vi nok gøre, når vi kommer i Miljø- og Planlægningsudvalget.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er da udmærket, der nu er sået så meget tvivl i hr. Hans Christian Schmidts sind, at han vil kigge på tallene en gang til, så kan det jo være, at han forstår dem anden gang. Det kan vi jo i hvert fald håbe på.

Det, jeg bare gerne vil holde fast i her, er, at når man fremsætter sådan et beslutningsforslag, så synes jeg, man har en forpligtelse til rimeligt konkret og præcist at sige, hvad det er man vil.

Jeg synes simpelt hen, det er for ringe, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti fremsætter et beslutningsforslag, hvor de siger: »Der skal skæres på pengene til miljø.« Men vi kan ikke bare antydningssvis få noget at vide om,

hvor stort et beløb det er. Intet kan man få at vide. Man kan heller ikke få at vide, hvad det er for områder, der skal bevilges færre penge til.

Vi spørger: Er det det rene drikkevand? Er det støtten til forbedrede miljøforhold i fattige udviklingslande? Er det jordforurening? Ikke et svar! Det er da for dårligt, at vi ikke kan få det.

Det sidste er så, at nu skal der ikke længere være puljer, man kan søge af. Vil det f.eks. sige, at når man ser på renere teknologi, skal Folketinget eller Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg fremover have alle ansøgere ind fra virksomheder, institutioner osv., og så skal vi sidde og finde ud af, hvad der er den bedste ansøgning om at fremme ny ren teknologi? Er det hr. Hans Christian Schmidt og hans kolleger i udvalget, der skal gøre det? Eller hvad med våde enge-projekter? Skal vi også sidde og vurdere, hvor i landet de er bedst at placere?

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Det er måske mig, der, som hr. Hans Christian Schmidt siger, ikke har været helt vaks nok.

Nu forstår jeg, at det reelt er et forskud på en forventet regeringsmagt, og derfor vil man fjerne puljerne nu, så man ikke kan blive skældt ud for det efterfølgende. Det er jo en interessant oplysning, at man vil fjerne alle puljerne. Så må vi afkræve hr. Hans Christian Schmidt en klar redegørelse for, hvordan det så skal styres.

Og i den forbindelse: Da det også drejer sig om en besparelse – det er jo ikke kun at fjerne puljerne, der er også et provenu, som skal føres over til andre ting – kan hr. Hans Christian Schmidt så nævne, om der ikke på finansloven skulle være nogle områder, som hr. Hans Christian Schmidt ikke vil skære ned på. Bare sådan for at vi kan forstå, i hvad retning det går. Kunne vi få tre områder, hvor der ikke skal spares?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg stillede faktisk spørgsmål i mit første indlæg til hr. Hans Christian Schmidt og til de øvrige, som kunne have besvaret det, og det handlede om Vandmiljøplan II, og det handlede om våde enge. Der blev sat nogle penge af til det, og de penge er ikke blevet brugt, fordi landbruget syntes, at der var for få af dem til hvert enkelt projekt.

Er det hr. Hans Christian Schmidts mening, da vi nu ikke kan få at vide, hvad det er for projekter, der skal fjernes, at de penge skal fjernes

fuldstændig, og hvad vil hr. Hans Christian Schmidt så lave midtvejsevaluering af Vandmiljøplan II af?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne sige til fru Vibeke Peschardt, at hvis fru Vibeke Peschardts ærinde var at bringe faktisk viden ind om Vandmiljøplan II, så ville fru Vibeke Peschardt have meddelt her fra talerstolen, at problemet med, at de midler ikke er brugt, jo er, at man har afsat for få midler til udbetaling pr. hektar. Det har simpelt hen ikke været muligt, at man kunne bruge dem, for man har ikke fundet det attraktivt nok. Midlerne, som blev afsat pr. hektar, var for få.

Det skulle fru Vibeke Peschardt have taget med, det havde været meget nemmere.

Der har åbenbart været sådan en studiekreds, hvor man har sat sig sammen og sagt: Det kan godt være, vi ikke rigtig kan finde lige, hvorfor vi er imod. Men vi er imod. Det må vi stå fast på.

Jeg har hørt noget om, at vi skal gå ind og finde nogle punkter, vi vil spare på. Jamen skal vi ikke prøve så at tage beslutningsforslaget helt forfra? Der står jo helt klart her: »...der medfører en væsentlig reduktion af de midler, der bevilges som projektpenge gennem fonde, tilskudsordninger og puljer...«.

Projektpenge gennem de fonde og puljer. Hvorfor? Fordi det har vist sig, at der er afløbsproblemer. Så kan man jo bruge pengene til noget andet, og det forsøger jeg at sige igen og igen, men desværre er det sådan, at regeringspartierne med støttepartier har malet et billede op sammen, og de har sagt: Det må vi forfølge. Det kan godt være, det slet ikke er tilfældet, men siger vi det mange gange, så må vi da kunne skyde de motiver i skoene på dem. Men det vil ikke lykkes.

Derfor vil det heller ikke lykkes, at vi skal forklare, hvor vi vil spare hende, for det er da slet ikke sikkert, det skal ende med det.

Men regeringen og dens støttepartier har et problem. Den har et overskud på 300 mio. kr., og den vil ikke indrømme, at de kunne have været bedre anvendt et andet sted. Det er jo dybt ulykkeligt.

Så skriver vi til sidst i beslutningsforslaget, og jeg synes, vi skal gennemgå det sammen her. Det er i den andensidste sætning: »... og dels at de overskydende midler eventuelt kan finde anvendelse på andre områder, hvor den samfundsmæssige nytte vil være større.«

Man skulle faktisk have rost forslagsstillerne for i dag at ville være med til, at de penge ikke bare skal hvile. Man er nu kommet og har sagt til os: Det er underligt, at I ikke siger, at de 300 mio. kr. skal i kassen og aldrig må blive brugt mere.

Vi er faktisk dem, der siger, at vi synes, de kunne være blevet brugt til noget bedre. Det er helt nyt, at vi skal høre fra regeringen og støttepartierne til venstre i Folketingssalen, at det ikke er godt, at man gerne vil lave passive penge om til aktive penge. Det kan jeg ikke forstå. Det er da på den flade hånd.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jamen det er sikkert for svært for hr. Hans Christian Schmidt at svare. Det er muligvis derfor, han ikke gør det.

Jeg spurgte ganske enkelt: Hvis ikke de penge, der er sat af til våde enge, skal bruges, skal puljen så forsvinde? Og hvad skal man så lave Vandmiljøplan II's midtvejsevaluering af? Det var sådan set bare spørgsmålene.

Nu har jeg stillet dem to gange. Og i mit første indlæg sagde jeg faktisk også, at vi var godt klar over, at pengene ikke blev brugt – altså til det afløbsproblem, som hr. Hans Christian Schmidt siger der er – fordi landbruget syntes, at der var for få penge i den pulje.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Ja, nu er det lige pludselig slet ikke sikkert, at der skal spares, forstår jeg, på trods af at der i selve beslutningsforslaget står, at der skal ske en væsentlig reduktion af midler, der bruges til projekter osv.

Det viser altså, at selv ordføreren, den eneste ordfører, de tre forslagsstillere har sendt i dag, der ved noget om sagen, er meget i tvivl om, hvad det her forslag egentlig indebærer: Det ene øjeblik er der masser af penge, der kan spares, fordi der er afløbsproblemer, og det næste øjeblik er det slet ikke sikkert, at der skal spares noget.

Det viser jo bare, hvor uklart det hele er. Vi kan heller ikke få at vide, hvad det er for steder, man mener de her problemer er.

Den konservative ordfører oplæste et eller andet om Vandfonden, hvor man havde taget nogle penge, som der ikke var brug for, og overført dem til et område, nemlig pesticidhandlingsplanen, hvor der var brug for dem.

Så var det et problem. Det næste øjeblik er det et problem, hvis man ikke fjerner pengene. Altså, hvor er konsistensen i det? Der bliver jo taget hånd om det, og der er ikke de afløbsproblemer, der bliver nævnt.

Det sidste er, at vi har ikke fået svar på: Er det Folketinget, der skal til at tage stilling til ansøgninger om grønne jobprojekter? Er det Folketinget, der skal tage stilling til ansøgninger til de grønne jobpuljer? Er det os, der skal tage stilling til projekter i udviklingslandene?

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Jeg mente også, at jeg kunne læse indenad, og som jeg læser det, så står der: »... medfører en væsentlig reduktion af de midler, der bevilges som projektpenge gennem fonde...« Er vi enige om den tekst? O.k.

Må jeg så spørge direkte: Skal disse penge fjernes fra Miljø- og Energiministeriets område, eller mener forslagsstillerne, at de skal genanvendes i form af en ny lovgivning?

Og det næste: Vil det så betyde, at vi skal revidere hele finansloven? Er det det, man ønsker?

Jeg vil gerne have det tekniske forklaret: Hvor skal vi gøre af de væsentlige reduktioner? Hvor skal de penge hen?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der er ikke 300 mio. kr. til rådighed.

De udisponerede midler samler sig om to ordninger:

Den ene er tilbageføring til erhvervslivet af CO₂. Det har jeg ikke hørt hr. Schmidt sige at han vil ophøre med og inddrage virksomhedernes aftalte penge, der så skal overgå til andre formål.

Den anden er vandmiljøplanen, og vi har netop indgået en aftale, hvor hr. Schmidt i hvert fald var fysisk til stede, om, at de penge, vi havde sparet op, nu under nogle nye regler skulle bruges til at erhverve områderne, og hvor det ligefrem var Venstres holdning, at man skulle bruge flere penge til det.

Det er de to steder, hvor der for alvor er penge, som ikke er disponerede. I det første tilfælde har Venstre jo tit anklaget os for at ville snyde virksomhederne, og i det andet tilfælde vil man bruge flere penge.

Det her er skyggeboksning uden skygger. Det er ingenting. Det er ingenting. Det er ikke engang »Kejserens Nye Klæder«, for man mangler

H.C. Andersen til at formidle det; man har kun hr. Hans Christian Schmidt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Men til gengæld har vi kejseren. Jeg siger det kun, jeg siger det kun. Alle skal jo kende den rolle, de har – foreløbig.

Jeg vil gerne sige om det her om Vandmiljøplan II. Vi skal lige tage den helt forfra. Hr. Niels Bloch Jespersen skal følge med i andensidste sætning, fru Vibeke Peschardt det samme og så til miljø- og energiministeren: »...og dels at de overskydende midler eventuelt kan finde anvendelse på andre områder, hvor den samfundsmæssige nytte vil være større.«

Se, problemet for regeringen og dens støttepartier er jo, at de ikke kan få skabt et problem her. De kan ikke få det til at blive sagt til befolkningen, at der er nogle, der vil spare penge, for det står ikke i beslutningsforslaget. Så må de altså selv opfinde, at det nok er det, der er tænkt på, for det passer bedre ind i det, hr. Niels Bloch Jespersen sagde, at vi snart skal til valg, eller i valgkamp, eller hvad det var.

Jeg vil svare på fru Vibeke Peschardt spørgsmål: Det ville da være en udmærket idé at bruge den andensidste sætning og sige: Jamen så skulle man måske flytte nogle af de penge over og så få nogle våde enge, bruge dem over Vandmiljøplan II. Det er da helt udmærket.

Hvad er det, man er så angst for, ved, at vi går ind og giver de her puljer et serviceeftersyn? Jeg kan slet ikke forstå, at hr. Jørn Jespersen siger, at nu skulle det være et problem, at vi ville give færre penge til puljer osv. Det gør da ikke noget, det kan jo være, at pengene bliver der eller bliver brugt til noget andet.

Man kan ikke finde ét sted i beslutningsforslaget, hvor der står, at der skal spares penge. Og det er det, man er så irriteret over, for man har bygget hele sin tale op om, at det var sådan, det skulle være. Men det er det jo ikke – desværre for jer, ikke for os.

Derfor vil jeg kun sige: Vi vil da ikke begynde at sige, hvilke steder det skal ske. Det skal foregå på en seriøs måde. Det foregår på den måde, at vi selvfølgelig af miljø- og energiministeren får oplyst de midler og de tal, jeg står med her, og som vi fik præsenteret den 6. december. Og det er ikke noget med, at vi er kommet i tvivl, vil jeg gerne sige til hr. Jørn Jespersen; vi tror stadig væk. Det sker kun, hvis der er nogle tal, der ikke er, som vi har fået dem forelagt.

Derfor vil vi da glæde os til at se på et serviceeftersyn af puljerne og kigge på, hvilke puljer der er afløbsproblemer med, og hvilke erfaringer man har gjort sig, så vi kan få pengene ud og være aktive i stedet for at være passive:

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 6. april 2001, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.06